

KARA MASKE

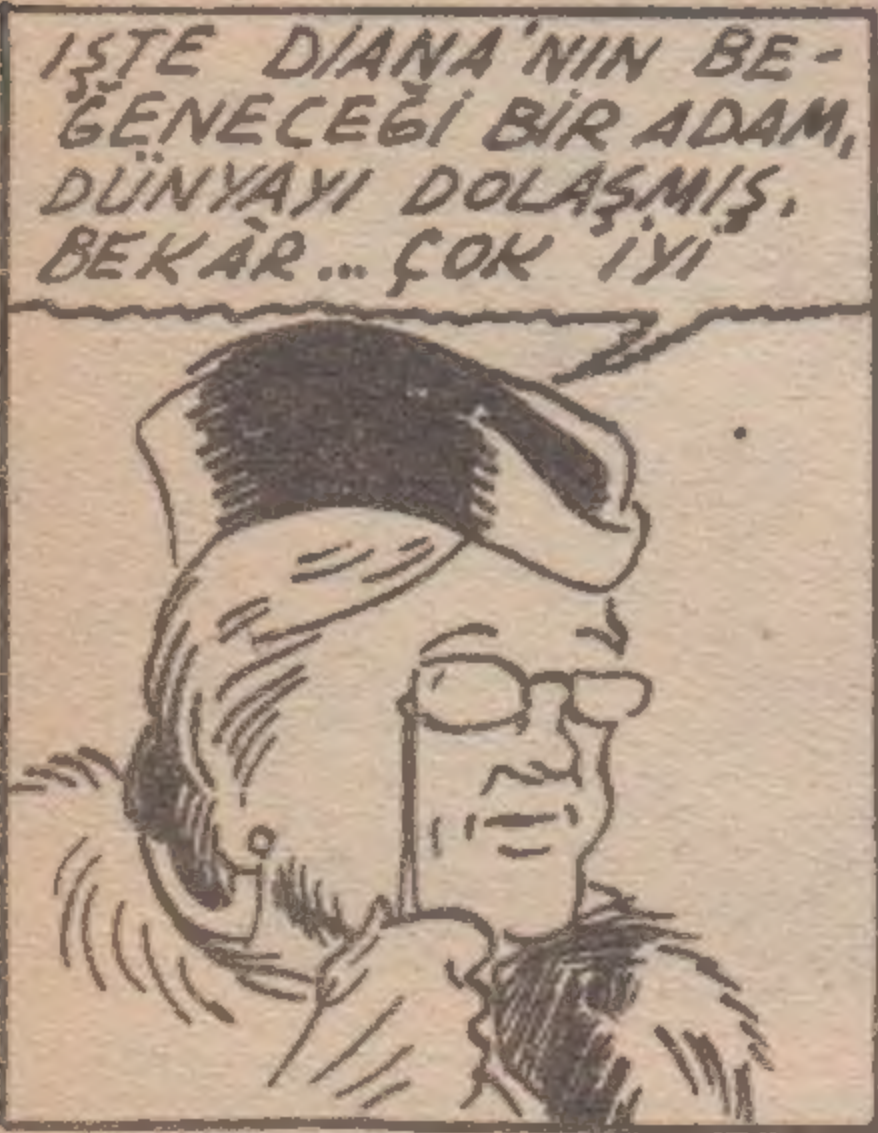
HAFTALIK - MECMUA

SAYI
13

Kızıl Maske

13

ARKASI VAK ..

Maskeli Fırvarı

13

ARKASI VAR

Takip

Milton Trenk elindeki kitabı evirdi, çevirdi; sonra gözüklerinin üzerinden dükkân sahibine bakarak sordu:

— Dört dolar mı dediniz? vallahi çok para!. Bir kere sayfalar fena halde hırpalanmış, resimler de bozulmuş. Oldukça hoyratça kullanılmış bir kitap ama, ne zamandanberi böyle bir kitap aradığım için size bir iki buçuk lira vermeğe seve seve razıyım. Fakat dört dolarda ısrar ederseniz doğrusu veremeyeceğim!.

Cavlak kafalı, sivri sakallı ve ufak tefek bir adam olan kitapçı ellerini uğuşturarak:

— Siz iyi kitaplardan anlıyorsunuz efendim, dedi. "Bu kitap on yedinci asırdan kalmadır. Ben onu meşhur Waltonların koleksiyonundan aldım. Bu Walton'lar, İngilterenin en meşhur kitap ve pul koleksiyoncuları idi. Fakat aile on dördüncü batında iflâs etti. Son Lord Walton bütün malını mülkünü satıp Avustralyaya hicret etti. İşte ben bu kitabı o zaman aldım. Güzel hatırlarınız için size üç dolara bırakırım."

Mister Frenk kitabın sayfalarını hâlâ çevirip duruyordu. Arada sayfaların arasında sıkışmış kalmış bir pul gözüne ilişti. Küçük, solmuş mavimsi renkte bir puldu. Milton Trenk bir müddet Pol'e baktı. Şimdiye kadar hiç koleksiyonculuk yapmadığı için pullardan anlamıyordu. Fakat bunun eski bir pul olduğu belliydi. Hiç belli etmeden sayfayı çevirdi. Kitabı kapatarak

parmaklarile meşin cildini okşamağa başladı. Hakikaten tam aradığı kitaptı ve üç dolar fazla bir para sayılmazdı.

— Pekâlâ! Alıyorum, dedi.

Cebinden üç dolar çıkarıp kitapçının eline sıkıştırdı. Kitabı sardırmak için bile vermedi. Adeta onu elinden ka-

Çeviren Selim Turhan

çırmak istemiyordu. Sevinçle kapıya doğru yürüdü, sivri sakallı kitapçı:

— Yine bekleriz efendim, diyordu. "Eski eserlerden anlıyan kimselere bunları satmak beni ne kadar memnun ediyor bilemezsiniz!"

Milton Trenk teşekkür etti. Kapının tokmağını çevirdi. Üstündeki çingirak öttü ve daha Trenk dışarı çıkmadan içeriye girmek isteyen uzun boylu bir adamla çarpıştı. Adam telâşla: "Affedersiniz.." diye homurdandı ve Trenk daha evvel davranarak dükkâna girdi. Bu uzun boylu, iriyarı bir adamdı ve Milton Trenk onu nerede görse muhakkak tanıyabilirdi.

Nitekim yarım saat sonra Milton Trenk elinde kitab olduğu halde dükkânlara dalgın dalgın bakarken, o uzun boylu adamla karşılaştı. Herif karşı kaldırımında durmuş, kendisine bakıyordu. Trenk:

— Garip şey! diye kendi kendisine söylendi. "Bu adama bir kere daha rastlıyacağım hiç aklıma gelmezdi!."

Tekrar dükkânlara bakarak yoluna devam etti. Aklında, fikrinde hep kitapları vardı. Satın aldığı bu kitapla, koleksiyonu tam 382 kitaba yükselmışti. 382 kitap ne muazzam bir yekûndu!. Halbuki Gard City kütüphanesinde eski kitaplardan yalnız 30 tane kadar ya vardı ya yoktu. Günün birinde herkes gazetelerde "dünyanın en büyük kitap koleksiyoncusu Milton Trenkin hayatını.., okuyacaktı. Sanki bu şimdiden olmuş gibi tatlı tatlı gülümsedi ve heyecandan boynu dikleşti. Kendisini adeta başka bir adam zannediyordu. Fakat radyo satan bir dükkânın önünde durduğu zaman hayretle irkildi. O uzun boylu, iri yarı adam, ağzında sigara olduğu halde vitrinin öbür ucunda durmuş, yan yan kendisine bakıyordu. Trenk:

— Allah, Allah diye söylendi. "Bu herif beni tanıyor mu acaba?.."

Sonra adımlarını açarak daha tenhaca bir sokağa saptı. Burada sağda solda meyhaneler, küçük ve izbe gibi karanlık dükkânlar vardı. Köşeyi dönerken arkasına baktı. O uzun boylu adam görünürde yoktu. Fakat yeraltı trenine binmek üzere giderken yolda yine o adama rastladı. Karşı kaldırımında bir gazeteci dükkânının önünde durmuş, bir şey alıyordu. Milton Trenk öfkeyle:

— Vay canına! diye homurdandı. "Beni takip ediyor bu herif!"

Canı sıkılmış, kitapları hakkında kurduğu o güzel hayaller kafasından bir anda uçup gitmişti. Acele acele yeraltı trenine yürüdü. Tren yeni gelmişti ve merdivenlerden bir sürü insan çıkıyordu. Aralarına karıştı. O insan seli arasında merdivenleri indi. Güçlülükle biletini aldı ve kakışa itişe tre-

(Devamı karşuki sayfada)

ne bindi. Derin bir "oh! çeke-
rek sevinç duymuştı ama, düş
memek için kayışa tutunmak
istediği sırada, kalabalık ara-
sında o uzun boylu iriyarı ada-
mı tekrar gördü. Lâkayit bir
tavırla gazete okuyordu. Trenk
heyecanla titredi ve kitabını
sıkı sıkıya kavradı. Başına hiç
böyle bir belâ gelmemiştir. Büt-
tün bu kalabalık arasında ken-
disini yapayalnız hissediyor ve
bir tuzığa düşürüleceğini his-
sediyordu.

Brooklyn'e geldiği zaman ta-
kipten kurtulmak için trenden
ilk önce fırladı. kalabalık ara-
sına karışarak hızlı hızlı yü-
rümeye başladı. Arkasına bak-
mağa cesaret edemiyordu. Bir
müddet kararsız bir şekilde
Park'a doğru yürüdü. Ortalık
oldukça kalabalıktı ve güzel
bir hava olduğu için parka doğ-
ru bir insan seli âdeta akıyor-
du. Milton Trenk parkın kala-
balık bir köşesinde, sıralardan
birisine oturdu ve kitabını ku-
cağına koyarak bir sigara yak-
tı. Sigara içmek âdeti değildi

ama, yemeklerden sonra içsin-
diye yanında bir paket taşı-
dı. Bir iki nefes çektikten son-
ra düşünmeye başladı. Tabii o
iriyarı adamı düşünüyordu. Ken-
disini niçin takip ettiğini an-
lıyamıyordu. Newyork gibi ko-
caman bir şehirde birçok hay-
dutlar bulunacağını kabul edi-
yordu, fakat duru dururken
bunlar kendisi gibi mütevazı
bir adamdan ne istiyebilirler-
di? Fakat düşünce düşünce bir
fikir kafasında canlanmaya baş-
ladı. Kitapları.. Evet bu mu-
hakkaktı, kendisini takip eden
bu adam kitap hırsızlığı yapan
bir çeteden ve kendisinin sa-
tın aldığı o kıymetli kitapları
ele geçirmek istiyordu. Milton
Trenk öyle kuru gürültüye pa-
buç bırakan adamlardan de-
ğildi. Bunun için biraz müste-
rih oldu. "Hele alмага tegeb-
bils etsinler de, görelim!" diye
homurdandı. Sonra sigarasını
atarak kalktı. Artık evine git-
meye karar vermişti. Parktan
çıktıktan sonra 14 üncü cad-
deye saptı, ara sokaklardan bi-

risine girdi. Evlerin önünde
birçok kimseler oturmuş, konu-
şuyorlardı. Evine giden ara so-
kaklardan birisine sapacağı sı-
rada arkasına baktı, o zaman
tekrar o eski heyecanı duydu.
Iriyarı adam bir gölge gibi ar-
kasından geliyordu. Milton a-
dımlarını açtı ve hızlı hızlı yü-
rümeye başladı. Oturduğu so-
kak oldukça tenha idi ve Trenk
bu sokağa saptığı zaman polis
memuru ile karşılaştığı zaman
sevincinden neredeyse bağıra-
caktı. Az daha polise takip e-
dildiğini söyleyecekti, fakat
sonradan bundan caydı, selâm
vererek yoluna devam etti.
Biraz yürüyünce arkasına bak-
tı. Polis o uzun boylu adamla
konuşuyordu. Trenk: "Galiba
polis, adamdan şüphelendi."
diye düşündü.

Milton Trenk odasına kapa-
ğı attığı zaman derin bir ne-
fes aldı. Kardeşi henüz işinden
dönmemiştir. Doğruca kütüpha-
nesine gitti. Yeni aldığı kitabı
boş raflardan birisine koyma-
dan evvel bir kere daha sayfa-
larını çevirdi. Doğrusu çok u-
cuza almıştı bu kitabı.. Say-
faları çevirirken o mavi pul
yere düştü. Trenk eğilip onu
alacağı sırada kapı çalındı.
Pulu alıp kitabın içersine koy-
du ve kapiya giderek açtı. Kar-
şısında o uzun boylu, iriyarı
adam vardı. Adam başından
şapkasını bile çıkarmadan sert
bir sesle:

— Sizi tevkif ediyorum, Mis-
ter Trenk, dedi.

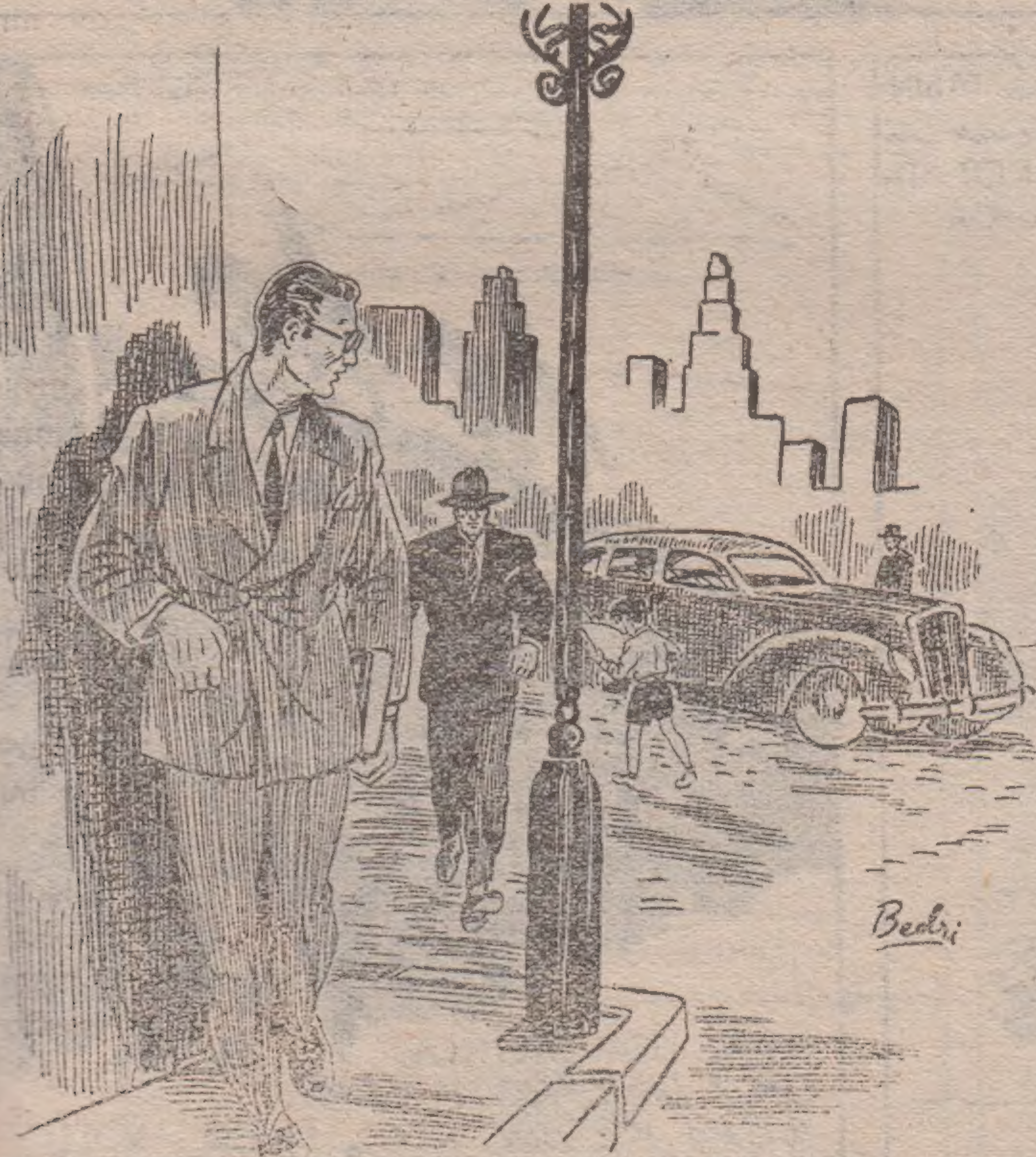
Milton Trenk afallamıştı.
Fakat adamın elindeki taban-
cayı görünce hayreti bir anda
hiddete tahavvül etti.

— Ne için? Öğrenebilir mi-
yim

Iriyarı adam içeri girmişti.
Tabancasını sallıyarak kitap-
lara bakıyordu.

— Ben Federal teşkilattan
müfettiş Garrik'im.. Ne söyle-
diğimi zannederseniz anladınız?

(Devamı 9 uncu sayfada)

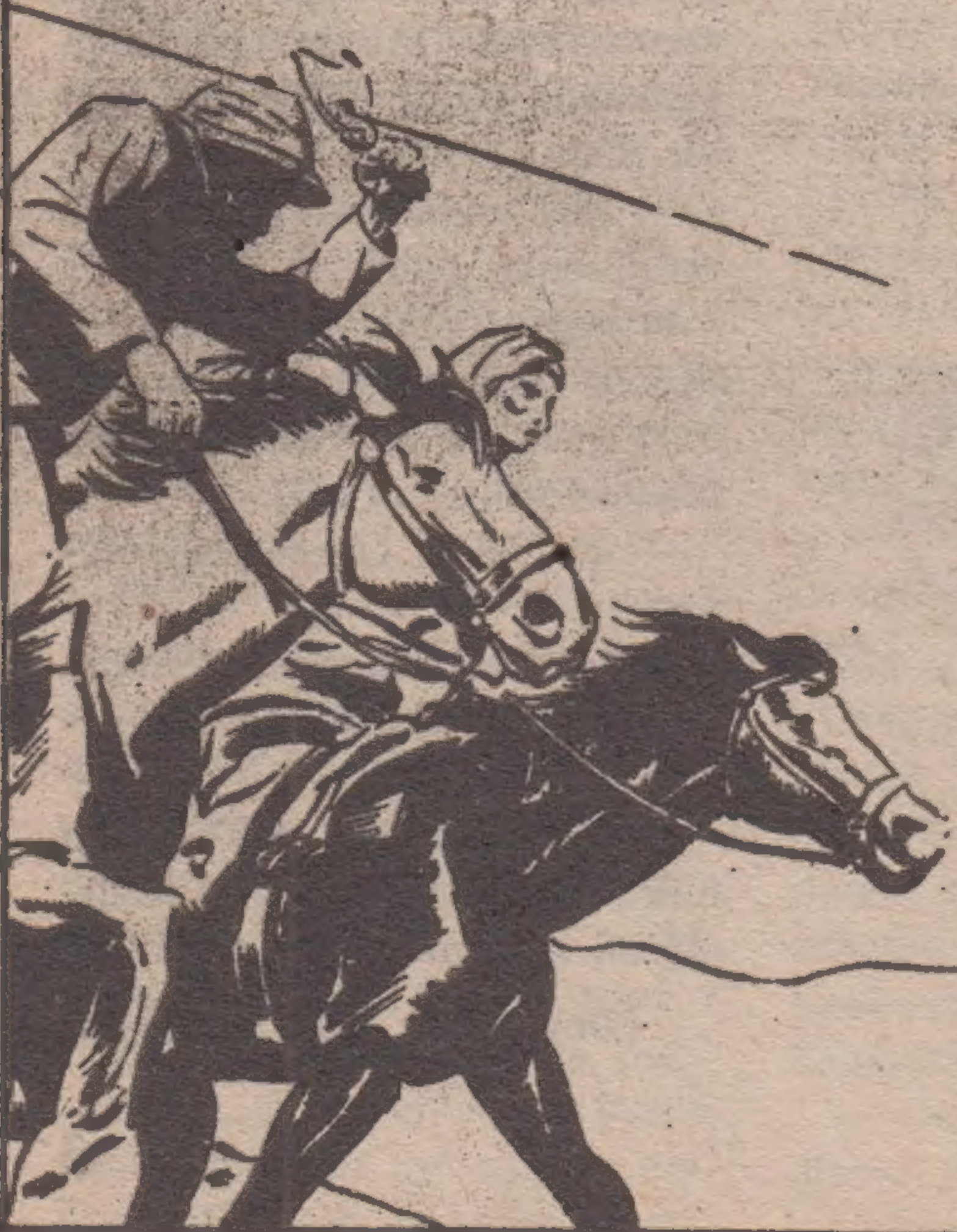

1
AVCI
BAY
Z

CİM'LE KOLU, LOKİSTAN'IN YASAK OLAN
SINIRINDA ATEŞLE KARŞILAŞIYORLAR.
CİM MİHRACENİN VERDİĞİ PASAPORTU SAL-
LIYARAK GÖSTERİYOR VE : "YABANCI DEĞİ-
LİZ" DİYE SESLENİYOR.

FAKAT BİR KURŞUN PASAPORT'U ORTASIN-
DAN DELİP GEÇİYOR. CİM : "BU ADAMLAR
LAFTAN ANLAMİYORLAR!" DİYEREK ATI-
NI DÖRT NALA YAN TARAFA SÜRÜYOR.

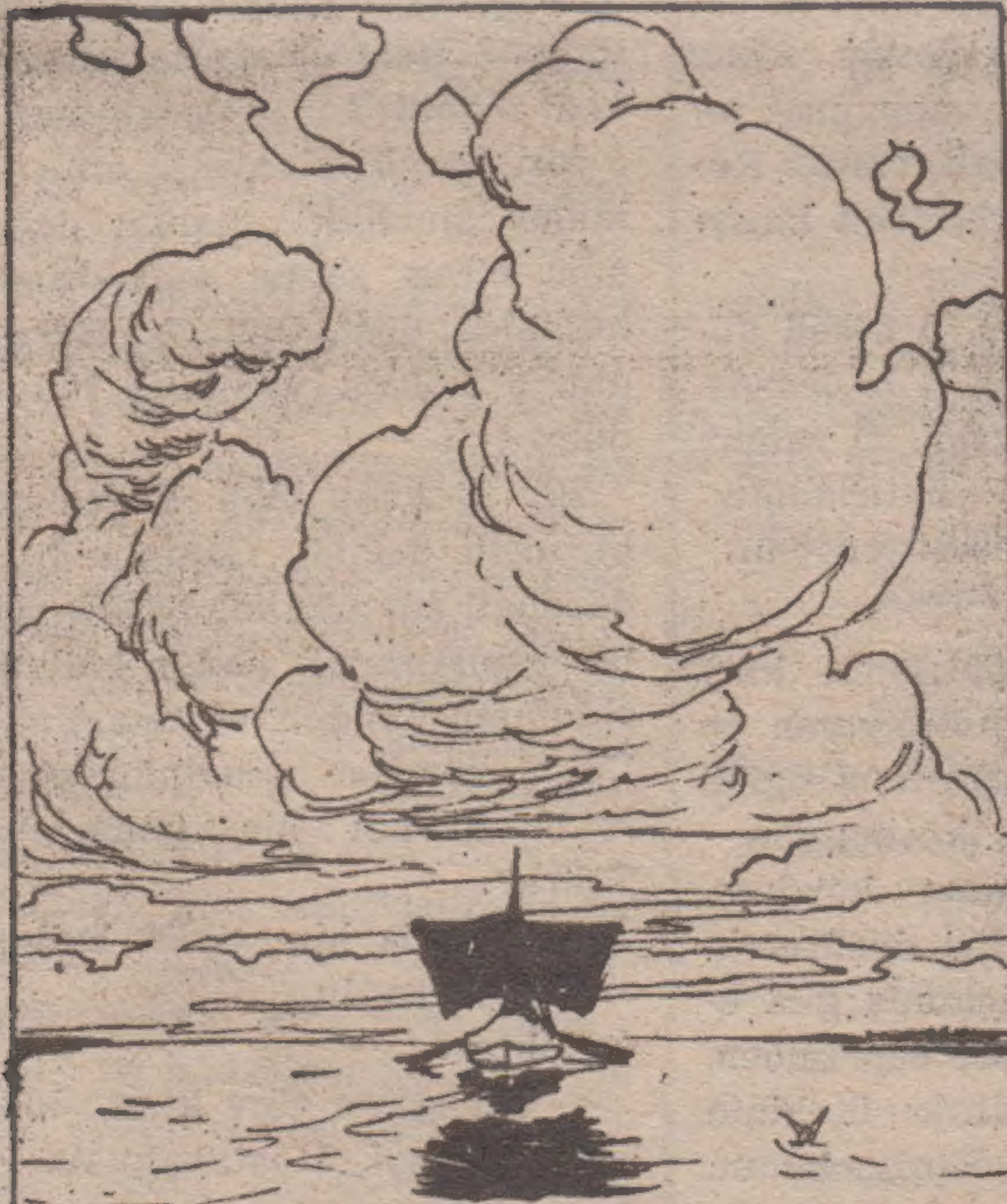
BİRAZ UZAKLAŞINCA,
CİM : "DAĞLARDAN AŞAĞI,
BAŞKA YOL BULURUZ," DİYOR. KOLU :
"KARANLIK BASIYOR MOLA VERMEMİZ
LÂZİM," DİYE HATIRLATIYOR.

ULFRUN KILICINA SARILDI...FAKAT TERED-DÜT EDİYORDU. ALEDA, GEMİCİLERİN VERDİĞİ KABA SABA ELBİSELER İÇİNDE BİLE YENİ DOĞMUŞ BİR AY KADAR BÜYÜLEYİCİYDİ. SAÇLARI DAĞILMIŞ, HAREKETSİZ YATTIĞI HALDE

BAHAR KADAR GÜZELDİ. O SIRADA ULFRUN'UN GÖZÜNE, ALEDA'YI HAFTALARDAN BERİ MEŞGUL EDEN ŞEYLER İLİŞTİ. GENÇ KADININ EN İYİ ELBİSELERİNDEN BOZUP DİKTİĞİ MINİCİK ÇOCUK EŞYALARI... GEMİCİLER ALEDA'NIN YARDIMINA KOŞTULAR. ARTIK DENİZLER KRALI ULFRUN'DAN KORKMUYORLARDI!

ULFRUN'UN GEMİSİ ONTARIO GÖLÜNDE AĞIR AĞIR İLERLEMekteydi...ULFRUN KENDİLERİNİ BEKLEYEN TEHLİKENİN NE KADAR KORKUNÇ OLDUĞUNU BİLİYORDU.

ARSLAN PRENS'İN GEMİSİ KIZILDERİLİLERİN OTURDUĞU YABANCI ÜLKELERDEN GEÇİYORDU. ARSLAN PRENS ONLARLA KOLAYCA ANLAŞTI VE BU ANLAŞMA NETİCESİNDE, GÖLÜN MUAZZAM BİR ÇAĞLAYANLA BİTTİĞİNİ, GEMİLERİN ORAYA SOKULAMİYACAĞINI ÖĞRENDİ.

ARKASI VAR!

MERDİVENDEKİ ADAM

— 13 —

— Böyle bir şeye ihtimal veremem, dedi. Hem bizim şimdiki meşgul olduğumuz şey, asansörde işlenen cinayet değil midir?

— Evet ama ortada kaybolan Peter Melady'dir. Hem de cinayetten hemen sonra kayboluyor. Bundan başka "Slapan" dediğiniz ilâcın çok büyük ehemmiyeti vardır. Koridorda biri var. Kim o?

Arkama dönersek, Doğu servisine giden koridora baktık. Fiş odasından beş on adım ötede Lillian Ask duruyordu. O beyaz önlüğü ile bir hayalete benziyordu. Yüzü yorgun ve ihtiyarlamış gibiydi. Saçlarını ıslatmıştı galiba. Sarı bukleleri, kulaklarının hizasında sallanıyordu.

Komiser muavini Lillian'a dikkatle baktıktan sonra, yavaşça:

— Hastabakıcı sarışın, değil mi? diye sordu.

Lillian, bizim baktığımızı görünce, acele ile çekilip gitti.

Doktor Kuncce:

— Eyet, dedi. Sarışındır.

Komiser muavini bir an düşündü, sonra:

— Sitajyerinizin saçları ne renktir Miss Keate? diye sordu.

— Siyah, dedim.

Elim bir fiş alarak yüzümü yelpazelemeğe başladım. Hava çok sıcaktı.

Komiser muavini:

— Sarışın olmadığına emin siz değil mi dedi.

— Eminim, dedim. Esmerdir.

O zaman Mr Lamb cebinden küçük bir kutu çıkardı. Bu kâğıt sepetlerine atılan boş hap

kutularından biriydi. Mr Lamb kutuyu esrarengiz bir tavırla açtı ve içindekini görmem için bana uzattı. Kutuda sarı bir saç vardı. Saç telini elime alarak baktım, sonra yerine koydum. Komiser muavini kelimelerin üzerinde dura dura:

— Buna ne dersiniz? dedi. Dr. Kuncce, siz de bir kere bakın.. Onu nerede buldum biliyor musunuz? Dr Harrigan'a sapladıkları bıçağa sarılıydı.

Dr. Kuncce birdenbire irkildi. Bu haber beni de çok şaşırtmıştı. Gözlerimi dikmiş, lâmbanın ışığı altında pırıl pırıl parlayan sarı saça bakıyordum. Birden, bayılacak gibi oldum. Nancy'nin ışıktaki altın hareketlerle parlayan sarı saçlarını hatırladım.

Komiser muavini:

— Bulduğum bir şey daha var, dedi. Onu da göstereceğim.

Kutuyu itina ile kapayarak, masanın üzerine koydu. Biraz ötede, ucu kanlı, sapı pırıl pırıl parlayan bıçak vardı. Komiser muavini ceplerini karıştırıyordu.

Kutuya baktım, o neşeli gülümseyişi, çocuk halleriyle, Nancy aklıma geldi. O zaman hâlâ utanarak hatırladığımı bir şey yaptım: kutuyu çalıverdim.

Bunu nasıl yaptığıma hâlâ hayret ederim. Dünyanın en basit işini yapıyormuş gibi, elim titremeden, kutuyu yavaşça alıp cebime koydum. Sonra elimdeki fişi düşürerek, onu kaldırmak içinmiş gibi eğildim ve kâğıt sepetinden, boş bir kutu alarak ötekinin yerine bıraktım. Kimse bunun farkına varmadı. Dr. Kuncce'la

komiser muavini hararetle hararetle konuşuyorlardı. Mr. Lamb:

— Nasıl olur, iyi düşünün, diyordu.

Dr. Kuncce:

— Yoktur, diyorum size, diye tekrar edip duruyordu.

Neden bahsettiklerini anlamadım. Bir şey düşünemiyordum. Kalbim hızlı hızlı çarpıyordu.

Komiser muavini bana doğru dönerek:

— Miss Keate, dedi. Biraz buzlu suyunuz var mı? Çok susadım.

— Gidip getireyim, dedim.

Fakat tam kapıdan çıkacağım esnada Mr. Lamb:

— Bir dakika, dedi. Bakın başka ne buldum?

Komiser muavini elinde bir şiklet parçası tutuyordu:

— Burada şiklet kullanan biri var mıdır? diye sordu.

Doktor:

— Yoktur, dedim ya, diye söze karıştı. Onu nerede buldunuz? Hem cinayetle ne alakası olabilir?

Mr. Lamb; cinayetle olan alakası şimdilik malûm değil ama, biraz sonra anlaşılacak herhalde, dedi. Onu Dr. Harrigan'ın koluna yapışmış buldum.

Bir sessizlik oldu. Bence bu bir delil değildi. Canin'in öldürdüğü adamın koluna bir şiklet yapıştıracak kadar budala olduğumu tahmin etmiyordum. Fakat komiser muavinine göre bu mühim bir ipucuydu. Tekrar:

— Burada kim şiklet kullanır? diye sordu.

Doktor:

— Bildiğime göre kimse kullanmaz, dedi. Hastabakıcıla

(Devamı karşıkı sayfada)

ru, vazife başında şiklet çığ-
nemeleri yasaktır.

Mr. Lamb: "Siz ne dersiniz
deyin" demek ister gibi omuz-
larını silketti, sonra:

— Belki hastalarınızdan bi-
ri kullanıyor, dedi.

Doktor:

— Olabilir, dedi. Hastaları-
mızı şiklet çığnemekten mene-
deyeyiz. Maamafih ben hiçbir
sastanın şiklet çığnediğini gör-
medim. Ya siz Miss Keate?
Böyle bir hastanız var mı?

'Hayır' mânasında başımı
salladım. Komiser muavini ba-
na doğru eğildi. Alnında ter
damlaları vardı:

— Dr. Harrigan şiklet çığ-
ner miydi? diye sordu.

— Hayır.. Hiç görmedim.

— Ya Peter Melady?

— O da kullanmazdı.

— Siz kullanır mısınız?

Öfkeyle:

— Hayır! diye âdeta bağır-
dım. Kullanmam. Fakat kul-
lanmış olsam da, bunun cina-
yetle ne alakası var? Dr. Har-
riganın kolu ısırılmış olsaydı,
bu ısrarınıza belki bir mâna
verebilirdim.

Dr. Kuncce ayağa kalkarak
kat'i bir tavırla:

— Komiser bey, artık safak
söktüyor, dedi. Bugün yapıla-
cak çok işlerim var: İdare
meclesine başkanlık etmek, ga-
zete lerle görüşmek, hastane-
deki polislere bazı şeyler hak-
kında malûmat vermek, hasta-
ları ruzü ve endişe içinde bana
gelecek olan arkadaşlarımı tes-
kin etmek.. v.s. Biliyorsunuz
ki hastanemizin şerefini kur-
tarmak için, hastalarımızın bu
rada emniyette olduklarını
belirtmemiz icap eder. Bina-
enaleyh hâdisenin kötü netice-
ler doğurmaması için, elimiz
den geldiği kadar gayret et-
meliyiz. Müsaade ederseniz
gideyim. Biraz istirahat etmem
lazım. Herhangi bir hususta,
bana ihtiyacınız olursa, lütfen
telefon edersiniz. (Arkası var)

T A K İ P

(Baş tarafı 5 inçide)

Bu adam böyle söyliyerek
kitaplara doğru yaklaştı:

— Kitapçı Wagner'i eskiden
beri tanıyor musunuz?

— Hayır, bugün kendisinden
bir kitap aldım.

Müfettiş olduğunu söyliyem
o iriyarı adam kütüphaneye
yaklaşmıştı. Trenkin aldığı ki-
tap karşısında duruyordu. A-
dam dışları arasından:

— Demek eskiden onu tanı-
mıyordunuz ha! dedi.

Milton Trenk hiddetlenmiş-
ti. Hırçın bir sesle:

— Lütfen maksadınızı izah
eder misiniz efendim? dedi.
"Maksadınız beni tehdit edip
kıymetli kitapları mı aşırarak
yoksa!."

Iriyarı adam öyle bir kah-

kaha savurdu ki odanın içerisi
çın, çın öttü. Fakat birden gül-
mesini kesti. Yüzü ciddi bir
hal almıştı. Başını kapıya doğ-
ru çevirerek:

— Gelin, diye seslendi.

İçeri iki tane polis memuru
girmişti. Milton Trenk hayret-
le onlara bakıyordu. Iriyarı
adam:

— Bugün aldığınız kitap ne-
rede? dedi.

— İşte!

Milton için ciddi bir vaziyet
aldığını anlamıştı. Kitabı mü-
fettişe uzattı. Adam kitabı ka-
parcasına aldı. Sayfalarını dik-
katle çevirdi. Her sayfaya, re-
simlere, harflere dikkatle ba-
kıyordu ve bir şeyi kaçırmak
için titiz davranıyordu. Nihayet
aradığını bulmuş gibi
gözleri parladı. Bu küçük ma-
vi puldu. Dikkatle onu cebin-
den çıkardığı bir kâğıda koydu
ve tekrar cebine yerleştirdi.
Milton Trenk bütün bu olup
bitenlerden hiçbir şey anlamamış-
tı. Zaten iki, üç saattenbe-
ri o takip zihnini altüst et-
mişti. Put gibi olduğu yerde
duruyordu. Müfettiş tabancası-
nı cebine yerleştirdi. Ağır bir
sesle:

— Bize büyük yardımınız,
dokundu, dedi. "Wagner ve ar-
kadaşları büyük bir casusluk
şebekesine mensuptular. Muha-
bereleri de pullardı. Fakat bu-
nu doğrudan doğruya yapami-
yorlar, eski kitapların içersin-
de gönderiyorlardı. Sizin satın
aldığınız bu kitabın içersinden
çıkan o mavi pulda dört elek-
trik santralinin tahrip planı
vardır. Biz bunu haber aldık.
Wagner'i tevkif ettik. Fakat
kitap bir yanlışlık eseri olarak
satılmıştı. Şimdi maksadımızı
kıymetli kitaplarımızı aşırarak
olmadığını her halde anlamış-
sınızdır, değil mi?"

K a r a

M A S K E

Pazartesi günleri çıkar
haftalık mecmua

Sahibi ve Yazı İşlerini Fillen
İdare Eden

Yazı İşleri Müdürü
H A M İ D Ş E N D Ü R

Yazı ve Teknik Sekreter
Karlotti Pietro

Basıldığı yer:

Kapak: Alâeddin Kral Mat.

İç baskı ve dizgi: **VAKEF**
Basımevi

Adres: Vakıf Yurdu, Kat: II

Posta kutusu: 448

ABONE ŞARTLARI

Yıllık 780, altı aylık 390 Kırş.

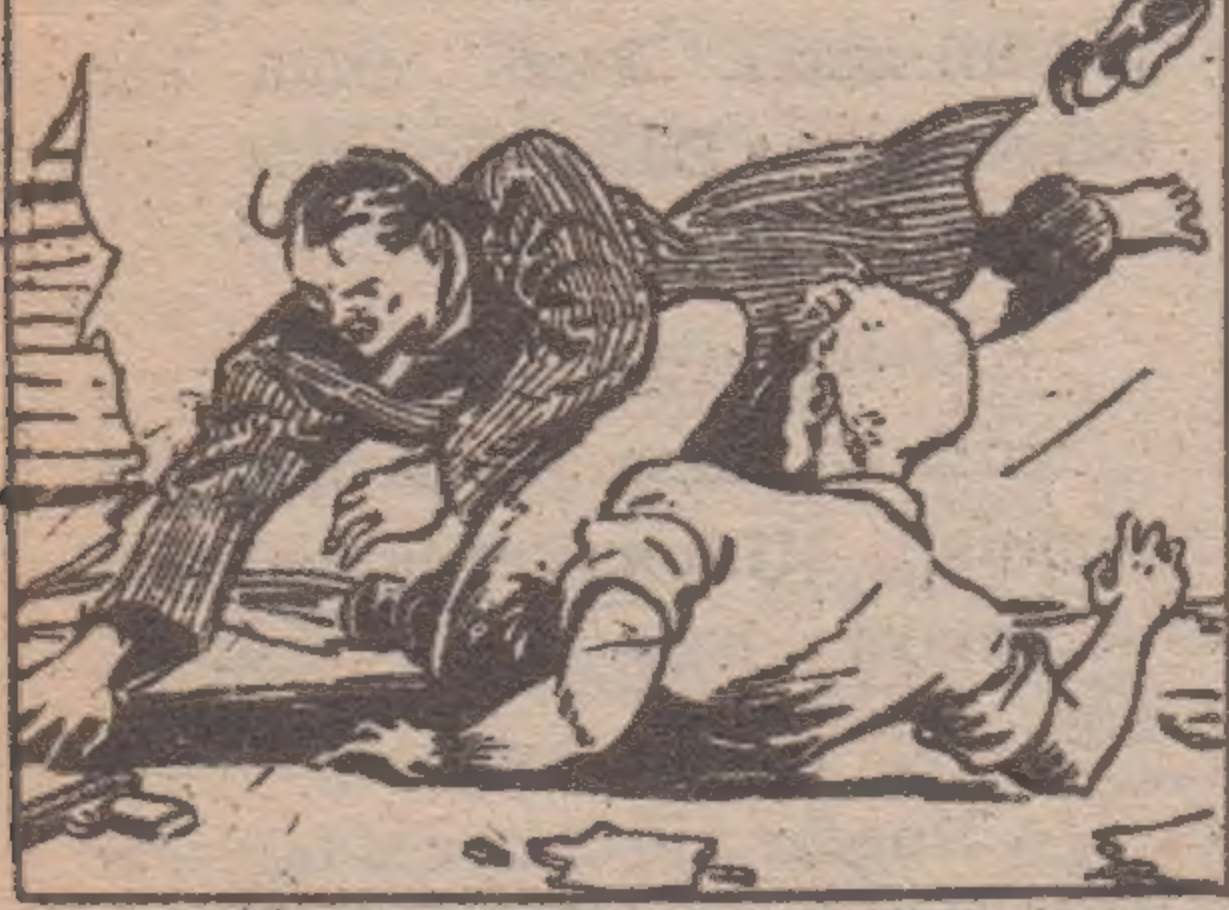
Sayısı: 15 Kuruş

Yıl: 1 — Cilt: 1 — Sayı: 13

19 OCAK 1948

RADYOLU POLİSLER 13

"TAVSAN. YILDIRIM HIZILE
TABANCAYI ALMAYA MUVAF-
FAK OLUYOR..."

"ŞİMDİ BANA ELBİSELERİNİ
VER, BURADAN PİJAMA İLE
ÇIKMAK İSTEMİYD
RUM!"

BU SIRADA
PAT İLE SAM
EVE VARIL
YORLAR...

GALİBA BİRİ ÇIKI
YOR. BELKİ REDY
DİR.. MERDİVENDEN
İNSEM DA
HA İYİ...

BURADA NE OLUYOR?
"TAVSAN" NEREDE?"

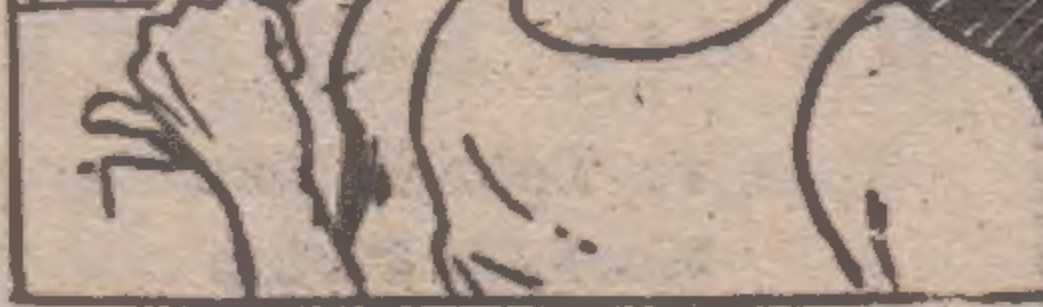

HERHAL-
DE MER-
DİVENLER-
DEN KAŞ-
TI...

BU ADAM BA-
ŞINDAN BİR
DARBE İLE
VURULMUŞ-
TUR.. BU-
NUN SE-
BEBİ NE
DİR?"

BUNUNLA BEN, İKİMİZ BU
KAPİYİ BEKLİYORDUK "TAV-
SAN, İÇERİDE HAPİSTİ, YA-
NINA BİRAZ SU VE KAĞIT
BIRAKMIŞTIK.
BİR ARAZLIK
BÜYÜK BİR
GÜRÜLTÜ
KOPTU, HER
HEY HAVAYA
UÇTU, TAV-
SAN DA BU
SIRADA DIŞARI
ÇIKTI

ONA ATEŞ ETMEĞE VAKİT
BULMADAN ÜZERİME SAL-
DIRIP TABANCAMI VE HATTA
ELBİSELERİNİ BİLE ALDI

A..ARAŞ-
T..TIR.
MALA
R..RA DE-
VAM M..MI
E...EDİYO
R...RUZ?"

TABİİ YA
BİZİ DİŞARI-
DA BEKLEDİĞİ-
Nİ Mİ ZANNE-
DİYORSUN?

SU..PİJAMAYI O-
ŞTUNE GİY DE
BİZE YARDIM
ET ŞU ARKADA-
ŞINI Dİ-
ŞARI Çİ-
KARTI
LİM!

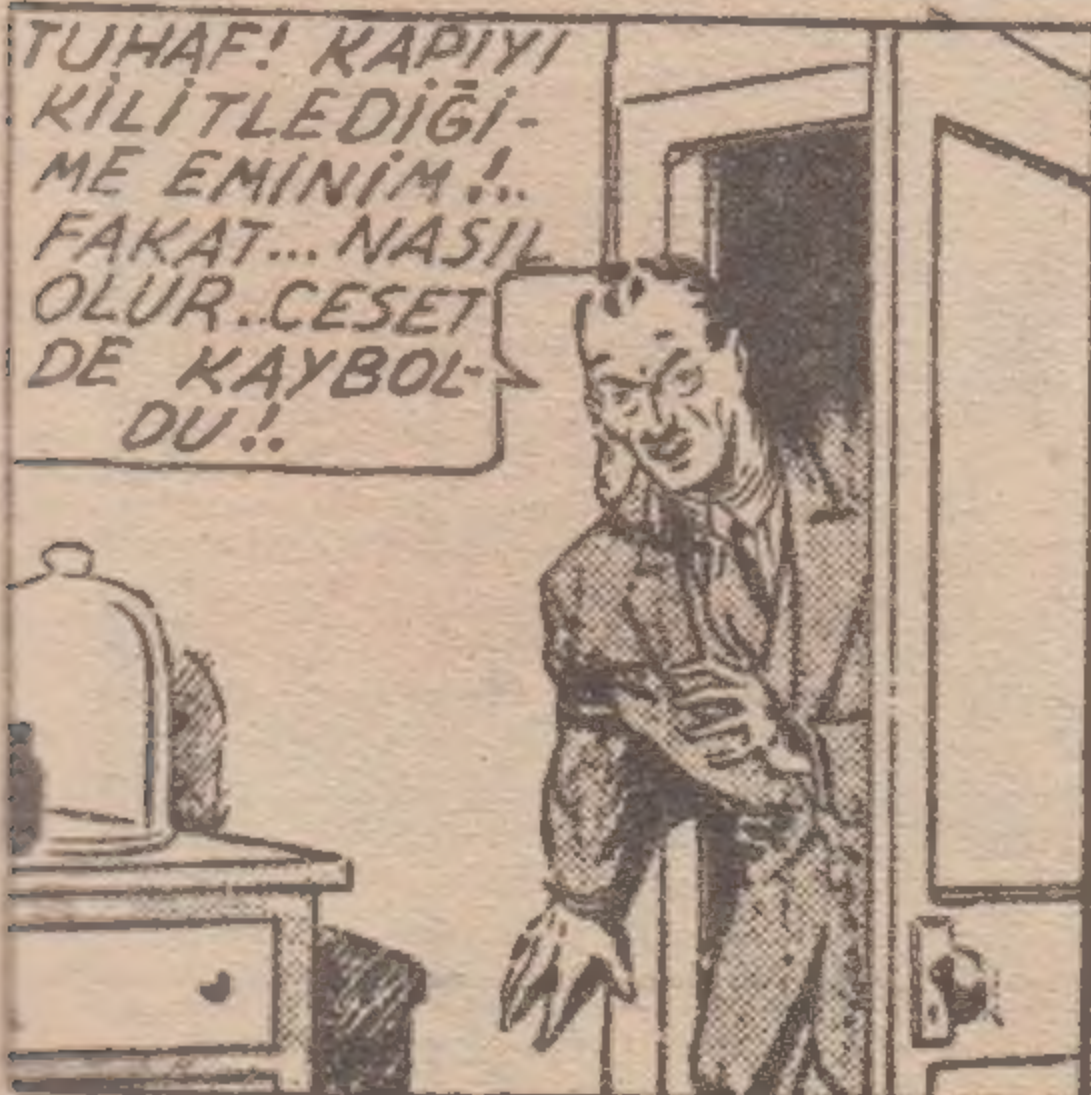
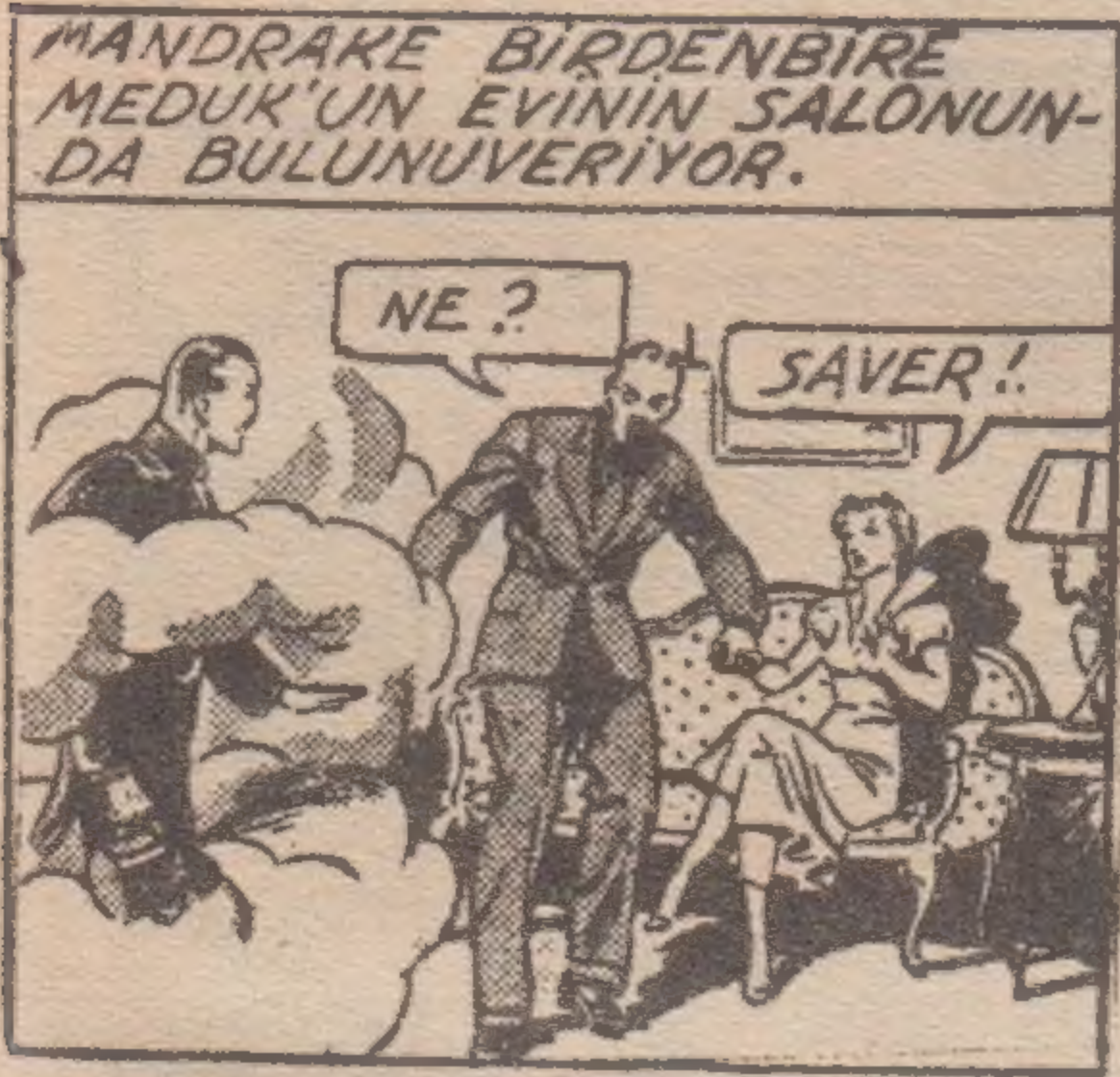
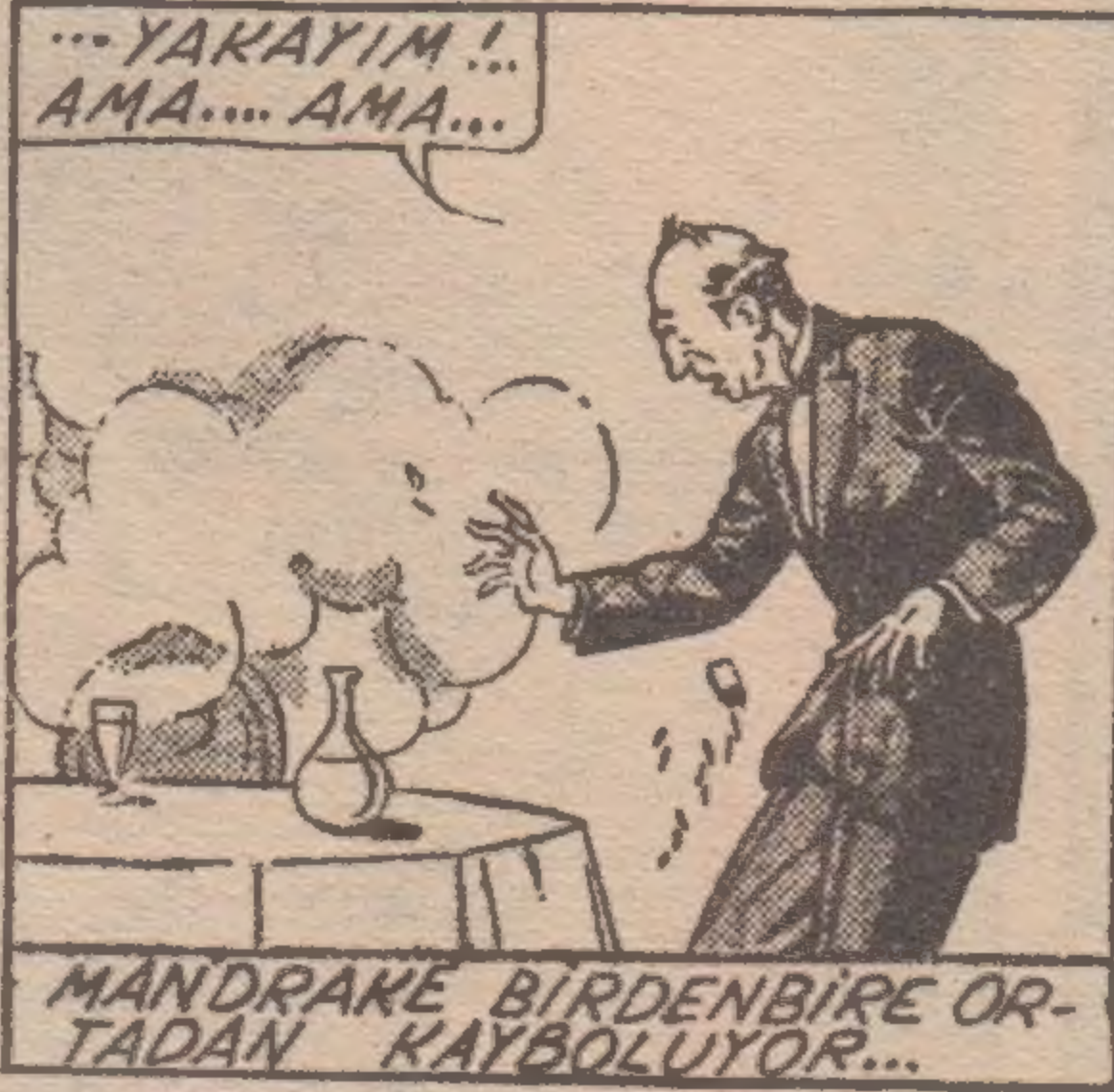

BİZİ HAP-
JETTİRME-
ĞE HAKKI
YANIZ
YOK
HADI
ÇABUK
OL!

ARKASI VAR...

Mandrake

13

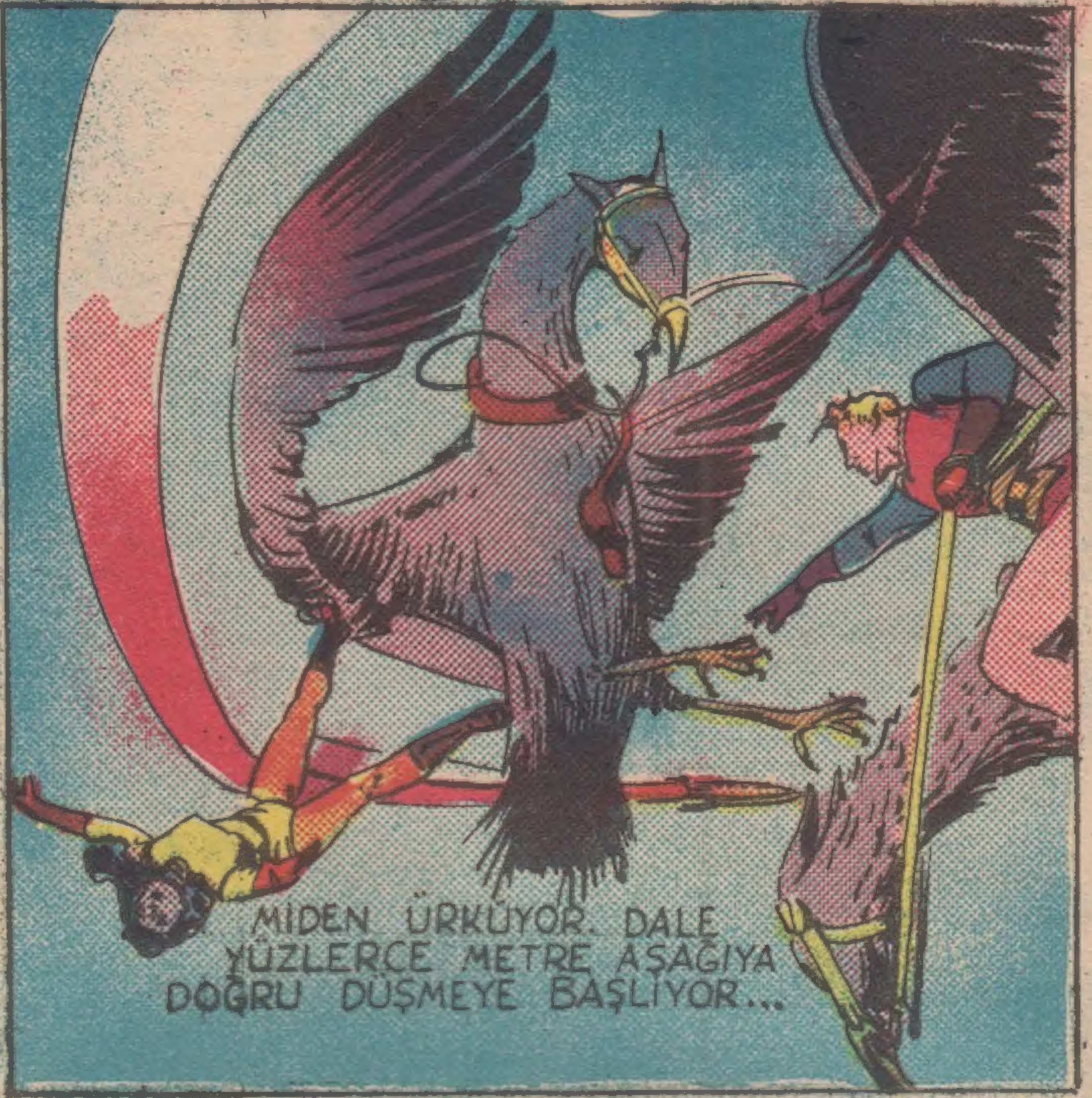

BAY TEKİN 13

Acaip Mahlûklar Diyarında

MONGO HUDUDUNA YAK-
LAŞTIKLARI SIRADA
GÜMRÜK KOLCUSU BİR MER-
MİYLE GELİP ONLARA KARA-
YA İNMELERİNİ İHTAR EDİ-
YOR. DALE'NİN ATI MER-

MİDEN ÜRKÜYOR. DALE
YÜZLERCE METRE AŞAĞIYA
DOĞRU DÜŞMEYE BAŞLIYOR...

DALE HAVA BOŞ-
LUĞUNDA HIZLA
AŞAĞIYA DÜŞER-
KEN BAY TEKİN
KANATLI ATINI
MAHMUZLAYARAK
DİKLEMESİNE İ-
NİYOR.

BAY TEKİN ATIN
BOYNUNA BİNE-
REK ONU BAŞ
AŞAĞI UÇURUR-
KEN, DALE BAĞI-
RIYOR: -"DİKKAT
ET, BAY TEKİN,
YOKSA SEN DE
DÜŞECEKSİN."

Hafiften : **KURTARICI HAMLE!**